

ление, ний виждаме само едни малки съди отъ него: по 1—2 кошери у нѣкои само стопанства.

Отпадванието на този клонъ отдавамъ главно на: 1) унищожаванието на пространнитѣ ливади и пасбища, които под-напрѣдъ съ своите безбройни видове трѣви сѫ давали най-добра храна на пчелитѣ и 2) упостошаванието и занемаряванието на овошнитѣ градини, които сѫ изобилствували под-напрѣдъ, а сега едни прѣобърнати на ниви, други на пасбища, а останалитѣ занемарени до тая степень, щото сѫ се обѣрнали на търнаци и прѣстаниали да даватъ цвѣтъ, или пъкъ съвсѣмъ малко. Отъ свѣденіята, които съмъ събрали, мога да похвала турцитѣ въ това отношение, които сѫ запазвали и гледали твърдѣ добро овошнитѣ градини; даже и сега въ тия села гдѣто има турци, овошнитѣ градини сѫ въ твърдѣ-добро положение, а сѫщо и пчелитѣ.

Сѫществуващитѣ сега тукъ-тамъ по нѣколко кошера пчели, се отгледватъ по примитивенъ начинъ, въ кошери, направени отъ прѣчки и измазани съ говежда каша. Рано прѣзъ пролѣтъта се изнасатъ по гората или изъ градинитѣ, гдѣто стоятъ до наесенъ. Съди убиванието на пчелитѣ, взема се медътъ отъ тѣхъ, а сѫщо и вощината.

X. Овошарство.

Овошарството въ повѣренни ми районъ е било най-много развито въ Троянската, Тетевенската и до нѣгдѣ въ Ловчанска околии и то най-много сѫ прѣблладавали: сливитѣ и ябълкитѣ. Отъ първите се добивало голъмо количество сливова ракия, а вторите сѫ се изнасали за проданъ.

Въ днешно време този клонъ е почналъ да се изгубва и то не отъ нѣкои обстоятества, които сѫ повлияли да го замѣстятъ съ нѣкой другъ продуктивенъ клонъ, а отъ нехайство на ступанитѣ на овошнитѣ градини, които, като не обръщатъ никакво внимание на тѣхъ, направили сѫ ги сами по себѣ да се изгубватъ и дѣрветата да прѣставатъ да даватъ плодъ.

Нѣкогашнитѣ овошни градини, които съ своите изобилни плодове сѫ обогатявали тамошнитѣ жители и сѫ способствували за успѣшното развитие на пчеларството, сега сѫ се прѣобърнали, както помѣнахъ и по-горѣ, на търнаци. Коронитѣ имъ сѫ се испълнили съ счупени, криви и суhi клони до та-